

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: NÁVRH AKTUALIZACE ČESKÉHO ETICKÉHO KODEXU SOCIÁLNÍCH PRACOVNÍKŮ (2006),
NA ZÁKLADĚ KOMPARACE S MEZINÁRODNÍM ETICKÝM KODEXEM (2018)

Autorka práce: Bc. Debora Pšikalová

Obor studia: Etika v sociální práci

Předložená práce splňuje základní požadavky na tento typ závěrečné práce a vhodně zapadá do studovaného oboru. Autorka si stanovila cíl (srov. s. 6), pokusit se o návrh aktualizace českého kodexu pro sociální pracovníky (poslední verze je z roku 2006) ve světle mezinárodního kodexu, který schválila mezinárodní federace sociálních pracovníků /IFSW/ a zveřejnila v roce 2018. V bodě 9.1 mezinárodního kodexu se mj. uvádí: Národní asociace a organizace mají odpovědnost vytvořit a pravidelně aktualizovat své vlastní (národní) kodexy či zásady tak, aby byly v souladu s mezinárodním kodexem, s ohledem na místní specifika. Tolik z bodu 9.1 mezinárodního kodexu. Pokud se nemýlím, dosud žádnou oficiální, zveřejněnou a aktualizovanou verzi českého kodexu nemáme, a proto je už jen pokus o něj bezpochyby namístě.

Autorka předkládá svůj návrh aktualizovaného českého kodexu na konci své práce (s. 47-51). A jak sama uvádí v závěru práce (s. 53), výsledný text kodexu nemá podobu textu přepracovaného, nýbrž pouze jednoduše doplněného; doplněny jsou body 1.6; 1.7; 1.8; a 1.9; dále pak pasáže v části etické problémové okruhy, a nakonec nově navrženo pět bodů v části, kde jsou popsány postupy při řešení etických problémů (zde autorka doplňuje možný postup při řešení etických dilemat). Je samozřejmě otázka, zda je takový návrh aktualizace optimální, anebo nikoli. Pokud mám jako vedoucí práce posoudit zdařilost autorčina návrhu, musím upřímně uznat, že bych postupoval poněkud jinak, nicméně je třeba si uvědomit, že se opravdu jedná jen o návrh – který má podle mého soudu především smysl jako *jedno z možných východisek pro samotný skutečný proces, jak český kodex reálně aktualizovat* (a jistě se nebude jednat jen o práci jednoho jediného člověka).

Na druhou stranu je zřejmé, že se autorce přinejmenším podařilo obecně vystihnout, jaká témata v současné verzi českého kodexu absentují či jsou formulována nedostatečně (např. zde zcela schází jakákoli zmínka o svědomí sociálních pracovníků, ale rovněž třeba o používání sociálních médií). Osobně bych důkladněji a přesněji preformuloval, resp. nově navrhl všechny pasáže týkající se odpovědnosti, s jasným rozlišením tří základních komponent (kdo – za co – a před kým). Autorka ve svém návrhu sice přichází s tímto tématem (viz bod 1.7), avšak tento návrh je ještě obecnější, než pasáže ve stávajícím kodexu, které se o odpovědnosti zmiňují (srov. např. 2.5.6).

Detailnější rozbor nedostatků práce přinese oponent. Jako vedoucí je jasně vidím a na některé z nich jsem poukázal ještě před odevzdáním práce. Celkové hodnocení „velmi dobře“ navrhuji především proto, že za výsledným textem vidím rovněž úsilí, které je třeba také ocenit. Předloženou práci doporučuji k obhajobě.